# Самовиховання – найважчий труд.Твір 9 клас

Людина виростає досить швидко. Спочатку це немовля, яке смокче соску і знає про світ лише те, що в ньому є матуся. Потім це дитина, яка весь час проводить разом зі своїми яскравими іграшками. Далі це школяр, який вивчає навколишній світ по підручниках, сидячи за партою. І настає час, коли хлопець чи дівчина входять до пори юнацтва. Це переломний момент.

Кажуть, самовихованням треба займатися змалечку. Проте, як ним займатися, коли вранці уроки, а ввечері футбол і телевізор? Дійсно, коли людина вперше замислюється про самовиховання, як правило, час уже втрачено. Я вважаю, ще самовиховання спочатку повинне направлятися батьками, а потім уже ставати власною роботою людини над собою. Батьки в цей час мають бути дуже дбайливими і ні в якому разі не давити на дитину.

Самовиховання спрямоване на створення людиною самої себе. Це труд, який нагадує роботу скульптора: щось треба відсікти, щоб решта виробу виглядала, як потрібно. Не можна сказати, що творення власної особистості проходить безболісно, навпаки – немало сліз доведеться нишком пролити й немалу правду сказати самому собі, поки вийде щось із цього труда. Та сліз годі жаліти: головне, щоб з-під шкаралупи егоїзму, обмеженості, злості вийшла на світ справжня людська особистість. Адже треба спершу витренувати свою душу, аби вона здатна була відгукнутись на все людяне, святе і чисте, що існує навколо нас.

Творення самого себе нагадує піднімання сходами або ж занурення у глибини: воно відбувається поступово, крок за кроком. І на кожному кроці треба чекати несподіванок, і не найгірша з них, коли обірветься страхувальний трос. Добре, коли в цей час поруч опиниться справжній товариш, який зможе подати руку, підтримати словом і ділом. Пам'ятати тут треба ще одне: мета, до якої має привести самовиховання, повинна бути чітко визначеною. В іншому разі найважчий труд людського життя виявиться марним.

За найважчий труд має бути велика нагорода. Я вважаю, що найдорогоціннішою винагородою за працю над собою буде правильне розуміння свого місця в житті. І тоді прийде й успіх у роботі, і щасливе сімейне життя, і цікаве дозвілля. Будуть друзі, на яких можна покластися в усьому, навіть у найскладнішому. А людина, яка досягне цього, зможе з упевненістю сказати про себе: «Я виховав себе сам».